

گوشیت با من نیست!

اگر علاقه مند هستید هنر و مهارت گوش دادن موثر (Effective Listening) را بیاموزید پیشنهاد می کنیم ادامه مطلب را بخوانید و خوب گوش دهید!

چرا می گوئید من خوب گوش نمی دهم؟

نتایج یک بررسی نشان می دهد که یک مدیر ۴۵ درصد وقت روزانه خود را به طور متوسط به گوش دادن سپری می کند و ۳۰ درصد به سخن گفتن، ۱۶ درصد به خواندن و ۹ درصد به نوشتن. اگر کارمندان احساس کنند گفته هایشان با گوش دل شنیده شده، رفتارهای مناسب تري خواهند داشت و احساس مسئولیت و استقلال در کارمندان اولین ارمغان گوش دادن موثر مدیران می باشد.

گوش کردن دارای موانع بی شماری است. اگر حداقل یکی از موارد ذیل در مورد شما صادق است یعنی شنونده خوبی نیستید.

۱. مقایسه: شما دائم در تلاشید تا بفهمید چه کسی باهوش تر، داناتر یا تواناتر است. شما یا دیگری؟ به این ترتیب نمی توانید در بحث شرکت کنید، چرا که سخت گرفتار سنجش خودتان هستید.

۲. ذهن خوانی: به حواشی بیش از معنای اصلی صحبت های گوینده، توجه می کنید و بر اساس لحن کلام، حالت چهره و ... در پی حدس منظور اصلی گوینده هستید.

۳. مرور ذهنی: شما به جای گوش دادن، در حال آماده کردن یک جواب به حرف های قبلی هستید.

۴. دلجویی کردن: شما می‌خواهید مهربان، خوشایند و حمایت‌گر باشید، پس با تمام گفته‌هایشان موافقت می‌کنید. قبل از بیان همه جزئیات یک موضوع، به سرعت با آن موضوع موافقت می‌کنید که همین موجب می‌شود منظور اصلی گوینده را متوجه نشوید.
۵. حق به جانب بودن: اگر شما نمی‌توانید اصلاح شوید، نمی‌توانید شیوه تغییر دادن اخلاق خود را فرا بگیرید و علم شما خدشه ناپذیرند، پس به نصایح و صحبت‌های دیگران گوش نمی‌دهید.
۶. پند دادن: با شنیدن چند جمله از مخاطب، سرکیسه‌ی پند و اندرز را باز کردن، نمی‌گذارد که با مخاطب ارتباط صمیمانه‌ای داشته باشید. هرگز به محض شنیدن مشکلات گوینده موعظه نکنید چون مخاطب (گوینده) در نهایت احساس تنهایی خواهد کرد.
۷. همخوان‌سازی: بسیاری از مردم ما هر آنچه می‌شنوند، به یاد کاری می‌افتند که خود انجام داده‌اند و آنچنان در خاطرات خود غرق می‌شوند که دیگر فرصتی برای گوش کردن واقعی به حرف‌های گوینده و یا تلاشی در جهت شناخت او ندارند.
۸. رؤیا پردازی: در حال گوش کردن هستید، یکی از گفته‌های گوینده ناگهان زنجیره‌ای از وقایع را در ذهن شما تداعی می‌کند و به رؤیا فرو می‌روید، در این صورت تعهدی به شناخت یا احترام به گوینده در خود احساس نمی‌کنید و این نشانگر آن است که ارزش چندانی برای گفته‌های او قائل نیستید.
۹. قضاوت کردن: قضاوت عجولانه درباره‌ی گفته، بحث را واپس می‌زند. یکی از قوانین درست گوش کردن آن است که پس از شنیدن تمام گفته‌ها درباره‌ی آن قضاوت شود. لازمه قضاوت درست به کار گرفتن زبان توضیحی است نه زبان داوری.
۱۰. پالایش کردن: بسیاری از افراد حرف‌های گوینده را پالایش می‌کنند؛ یعنی برخی از نکات را گوش می‌دهند و مابقی را نشنیده می‌گیرند؛ در حقیقت به حالات فرد توجه می‌کنند.

